

oleks ärawarastada"! Seda üteldes jooksis ta tuast wälja, Wanamees ei saanud selle pääle midagi wastata; aga tellis rätsepa juures teisel pääwal kobe kaks paari uusi häid püksa teha.

Üks metsawaht ostis poest püssi, tuli aga pea jälle tagasi, selle wiga pärast, et raud lõwer olla. „Kui see nenda on“, ütles kaupmees, „siis oleksin ma enam raha selle eest pidanud nõudma“. „Kuidas nenda“? küsis ostja imekspannes. „Sellepärast“, kostis kaupmees, „et see just nenda on tehtud, et sellega ka ümbert nurga wõid lasta“.

Üks talumees, kes maailma asju palju ei tunnud, sõitis kord linna. Wene kiriku juures jäi ta seisma ja waatas neid uhkeid tornisi. Warsti tuli üks soldat, kes talumehlega nalja teha tahtis, sinna ja hakkas tema kraest kinni, üteldes: „Kuidas tohid sina nende kalli tornide pääle waadata?“ — „Urge pange pa-

haks,“ palus mees wastu, „ma ei waatanud mitte tornide, waid nende hakide pääle, kes katuksel on!“ — Palju neid siis saäl oli?“ küsis soldat. „Wiis hakid,“ wastas mees. — „Siis pead sa igaühe eest wiis kopikad maksma,“ ütles soldat. Rõõmuga maksis mees küsitud hinna wälja, ja kui soldat rahaga ära oli läinud, ütles mees naerdes: „Nenda wõib üks teist petta, — mitte wiis, waid kaks-kümmendwiis hakid oliwad katukse pääl!“

Talumees nägi linnas ühe suure maea ees õlgi uulitsa pääle lautud olewat ja sai ka warsti tääda, et need sellepärast saäl olla, et haige maeaperenaine wankre mürinat kuulda ei wõida. Kui talumees kodu oli tulnud, lastis ta sedamaid kõik oma duue õlgi täis puistada, ja kui teised temalt küsisiwad, miks ta seda teeb, wastas ta: „Sellepärast, et ma naabre koerde haukumist ei kuuleks, kes mind rahuliste magada ei lasse.“